

XVI. JAK MNOHO JE TŘEBA MLUVIT

Písmo svaté:

- » Mnohomluvnost nezůstává bez přestoupení, kdežto kdo krotí své rty, je prozíravý. « (Příslaví 10,19)
- » Zároveň si navykají [vdovy] zahálet a chodit po návštěvách. A nejen zahálet, nýbrž i klevetit, plést se do cizích věcí a mluvit, co se nepatří. « (1Tim 5,13)
- » Kdo nechybuje slovem, je dokonalý muž a dovede držet na uzdě celé své tělo. Dáváme-li koňům do huby udidlo, aby nás poslouchali, můžeme tak řídit celé jejich tělo. Nebo si představte lodi: Jsou tak veliké a jsou hnány prudkými větry, ale malé kormidlo je řídí, kamkoli kormidelník chce. Tak i jazyk je malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. Považte, jak malý oheň může zapálit veliký les! I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvřňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem. « (Jak 3,2-6)

Katechismus:

» Nactiutrhaní a pomluva ničí dobrou pověst a čest bližního. Nuže, čest je společenské svědectví vzdávané lidské důstojnosti a každý má přirozené právo na čest svého jména, na svou dobrou pověst a na úctu. Proto nactiutrhaní a pomluva urážejí ctnost spravedlnosti a lásky. Je třeba se vyhnout jakémukoliv slovu nebo chování, které lichocením, pochlebnictvím nebo přitakáváním druhé povzbuzuje nebo utvrzuje v jejich špatných skutcích a v jejich zvráceném chování. Lichocení je těžké provinění, podporuje-li neřesti nebo těžké hříchy. Touha, být užitečným nebo přátelství neospravedlňují dvojakost v řeči. Lichocení je všední hřích, když se rodí z touhy být milý, vyhnout se nějakému zlu, čelit nějaké nutnosti, dosáhnout dovolených výhod. Přehánění nebo vychloubání je proviněním proti pravdě. To platí také pro ironii, která se snaží znevážit někoho tím, že zlovoleně zesměšňuje některý rys jeho chování. « (čl. 2479 - 2481 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Slovo obsahuje pod podobou písmen myšlenku mluvícího. Myšlenka vždy pochází z mysli, avšak zdroje pro jejich formulace se nacházejí v hloubi člověka. Odtud prýští vody, pramenící ze smyslů, ze srdce a z vůle. Každé slovo obvykle předchází volba. Zrodí se v mysli, je zvoleno vůlí a následně vyjde z úst.

Schází-li slovu obsah, tj. nemá-li srdce co komunikovat, je třeba odvážně, ale s láskou opustit účastníka debaty. Není možné zůstat a dál hovořit s člověkem, kterému chybí slova plná významu. Je zřejmé, že se projevuje konec Boží vůle, čili konec dialogu. Co je navíc, je proti Boží vůli, je to bez obsahu, a proto pokračování představuje závažné nebezpečí upadnutí do zbytečnosti, do prázdnoty a do "lidského". Slova se v tomto okamžiku stávají líbivější, avšak méně uvážené, falešnější a méně prosté. Člověk říká co nechce, neříká to, co je správné, protože převažuje nízkost. Pomaličku se upouští od pravdy, dobra, rovnováhy a převažuje lehkovážnost, dvojakost a záludnost. Když člověku chybí odvaha mlčet a přerušit dialog, srdce bude sežehnuto, mysl podmaněna a smysly zneklidněny.

Přestože člověk nemá co říct, cítí potřebu mluvit, ale ne proto, aby komunikoval Boží dobrotu, nýbrž proto, aby vychutnával rozkoš budící zlobu. Falešnost zplozená zlobou vymýšlí neexistující "potřebnost" setkání, lehkomyšlných rozhovorů, které poslouží víc ke komunikování zloby, než k vyjádření myšlenek. Když je dialog takto znečištěn, obvykle je narušena i modlitba, jelikož srdce si přeje komunikovat zlobu s člověkem a není schopno zároveň vyjadřovat lásku Bohu. Odvaha přerušit bezobsažný dialog je vytríbenou obezřetností, která chrání toho, kdo mluví i toho, kdo naslouchá. Naslouchej zvonku ukončujícímu dialog, abys mohl klidně a s užitkem pokračovat ve svém hovoru s Bohem.

Předsevzetí:

Budu se snažit o jednoduchost srdce, která je moudrostí v mluvení, vyrovnaností v jednání, svědectvím života a nejlepší výmluvností lásky.

Myšlenka na závěr:

„Neunav se být moudrý v mluvení, tak jako se nemáš unavit, když bereš do ruky sklenici, aby ses napil, protože když ti vypadne z ruky, sklenice se rozbije, a už nemáš vodu, které by ses napil.“ (Mons. P. Gaeleone 26. 10. 2007)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ
18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření
18.30 mše svatá
po mši krátká adorace
po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>